

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week in July

Publisher: Victor J. Knaus; Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Zedinjene države:

\$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Friday edition \$3.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio.

83

No. 68

Wed., April 6, 1960

Zgodba o dečku s kovčkom

Zgodbo o dečku s kovčkom pripoveduje komunistični časnikar Voja Jovanović v šesti številki letošnjega glasila ZKJ tednika "Komunist." Mož zbira poklicno podobne žalostne zgodbe, zato ne dvomimo, da ne bi bila vzeta iz sodobne jugoslovanske stvarnosti. Zgodba je v zgosteni obliki sledeča:

Tam pred Božičem je Miloš Stokin, mizar po poklicu, zdrav, srednjih let in zaposlen, šel s svojim 12-letnim sinom v center za socialno skrbstvo beograjske občine Vračar in rekel uradniku, da "izroča svoje dete občini, državi ali komurkoli." Njegove razmere so take, da otroka ne more več vzdrževati. Uradnik je Stokina poučil, da je dolžen skrbeti za otroka. Pri tem je zvedel od očeta, da ima njegova bivša žena Andrejka s svojim "novim" možem skupaj 60.000 dinarjev mesečnih dohodkov, da pa tudi noče več skrbeti za svojega sina.

Mizar je šel z otrokom domov, tam pa mu je naročil, naj gre k materi. Za potne stroške mu je dal 20 dinarjev. Otrok je res šel k materi, toda ta ga ni marala. Dala mu je 50 dinarjev in ga poslala nazaj k očetu. Očetu je bilo "vsega tega dovolj." V majhen kovček je zložil napotnejše dečkove stvari in odedo, kupil mu je vozovnico in ga poslal z vlakom v Titel v Vojvodino, kjer živi dečkova stara mati.

Stara mati je takoj prepoznala vnuka in se ga močno ustrašila, ko je zvedela, zakaj je prišel. Pohitela je z dečkom hitro na postajo, mu tam kupila vozni listek za Beograd in ga spravila na vlak. Deček je dobil naročilo, naj gre k materi. Ko je deček s kovčkom vred prišel pred mater, ga je ta zopet poslala k očetu v delavnico. Oče je za kratek čas pretrgal delo, govoril s svojo "bodočo" ženo, vsaj otroku je tako trdil, in poslal dečka k "novi" materi. Ko je deček prišel tja, mu je "nova" mati rekla, da se je oče med tem premislil, in da naj otrok sedaj gre, kamor ve in zna.

V tej zadregi se je deček spomnil na svojega šolskega tovariša. Odsel je s kovčkom do njega, ga ni dobil doma in ga iskal nekaj kilometrov stran na igrišču. Oba skupaj sta šla domov. Tam prijateljevi starši niso imeli prostora, da bi vzeli dečka, pregovorili so pa neko staro usmiljeno žensko, da ga je sprejela na stanovanje, jedel bo pa zaenkrat kar pri prijatelju.

Dečkov oče trdi, da se hoče na novo poročiti z vdovo z dvema otrokoma in da zato ne more rediti otroka iz prvega zakona. Dečkova mati pa pravi, da je dosti, da je za otroka skrbela celih 9 let, sedaj naj skrbi zanj oče. Usmiljena žena pa je svetovala skrbstvenim organom, naj otroka ne vračajo staršem, saj ga niso vredni. Jovanović pa pravi, da je zadnjih 15 let zvedel pri svojem poklicnem delu za "nekaj tisoč, v glavnem žalostnih otroških življenjepisov po raznih domovih za oskrbo in vzgojo otrok."

Da v takih otroških domovih ni vse v redu, lahko sklepamo tudi po stalnih tožbah v komunističnem časopisu. Tožbe so razumljive: v domovih vlada namesto ljubezni do otrok le čisto plačano zanimanje, namesto skrbi zanje 8-urno delo s svobodno polurno pavzo za obed, namesto veselja birokracija in mrzla disciplina. In vključ temu trdi zopet isti tednik "Komunist" ob neki drugi priloiki, da so starši tako brez srca do svojih otrok, da pošiljajo ves svoj rod, včasih kar po 3-4 otroke, v "državne jasli," kakor narod slikovito imenuje otroška zavetišča. Glavno jim je, da se otrok znebijo; kaj bo z njimi, to jih ne briga.

Kaj pa sodišča za varstvo otrok? Seveda posegajo v take slučaje, toda vedno le v okviru zakona in po paragrafih. Toda Jovanović sam trdi, da do tožb prihaja le redko, navadno pa sploh ne.

Kje leži krivda? Naravno v dejstvu, da so starši popolnoma pozabili na ljubezen do otrok, da nimajo čuta za obveze in žrtve napram družini in jim manjka smisel za odgovornost napram otrokom. So to starši srednje starosti 30-40 let. Ko se je začela zadnja svetovna vojna so bili stari 10-20 let. Vojna vihra in komunistična vzgoja sta napravili in doslegli svoje: otroci so bili takrat brez vsake vzgoje, živeli od dneva do dneva v pomanjkanju in strahu, kaj bo. Nauk o "novem slovenskem človeku," ki ga je pred vojno žal zagovarjalo tudi mnogo zaslepljenih katoliških inteligentov, kakor da bi Bog ne znal ustvariti takega človeka, kot mu je potreben, je hitro žel svoje uspehe: dobili smo "novega" slovenskega človeka, ki ni nič boljši ali slabši od Miloša Stokina v Beogradu.

Hočete imeti dokaz za to trditev? Ljubljanski dnevnik "Uro" je nedavno poročal o delu ljubljanskega poročnega urada in navajal veliko števil, ki trdijo, da so imeli na poročno uradu res dosti dela. "Številke niso zanimive, pač pa je zanimiva na videz brezpomembna pripomba: V Ljubljani se poroča tudi veliko parov z dežele. "Gredo na ženitovanjsko popotovanje in se mimogrede poročijo v Ljubljani." Zakaj tudi ne, saj tam znajo hitro uradovati, v dobrih 15-minutah je poroka opravljena! Ako mladi rod že poroki

prisoja tako malo važnosti, zakaj naj bi prisojal več veljave zakonskemu in družinskemu življenju.

Zdihovalje malo zaleže. Treba je pogledati resnici v oči in računati s stanjem, kakor je. Edino, kar moremo napraviti iz svobodnega sveta, je stalno pozivanje na naslov svojih sorodnikov in prijateljev v domovini, naj vendar pazijo na otroke in jih obvarujejo pred "novim" slovenskim človekom. Ako ga sodimo po sadovih, je slabši, kot smo si sploh mogli misliti.

Pennsylvanski prepihi

(Poroča Majk)

Pittsburgh, Penna. — Pred nedolгим sem bral, da je v Minneapolisu umrl naš rojak John Jager, po poklicu arhitekt. Pokojnik je bil brat pokojnega duhovnika Rev. Jagra, ki je slovel kot izkušen čebelar, delujoč tudi v Minnesoti. Miselno sta bila vsak na svoji strani pota. Brat arhitekt je bil svobodomiseln orijentiran. To je sicer zgodovina preteklosti, a ni noben greh, če to omenjam. Oba pa sta bila zavedna slovenska rojaka in sta za slovenstvo vedno delala z zanimanjem. Poklicno sta se pa uveljavljala le med drugimi narodi.

Pozimi imam čas in včasih brskam po njihovih arhivih in tako med raznimi pismi mi pride pred oči tudi pismo od pokojnega Johna Jagra od 12. maja 1916, obsegajoče 11 strani, pisanih v krasnem tiskanem slogu, kakršnega se arhitekti poslužujejo pri pojasnitvah v načrtih, itd. Pismo je zgodovinsko vsaj zame, pa se mi zdi, da zna biti še za koga drugega iz tistih časov. Za druge pa kot neka slička, kakšni smo bili Slovenci v Ameriki takrat.

Kaj je bilo med nami tedaj tako važnega?

Dosti! Avstrija je propadla — Slovani so vstajali — suženjske verige so pokale, v katere je imela Avstrija zakovane Slovence skoro 600 let. V tem velikem zgodovinskem prelomu smo se ameriški Slovenci vred z drugimi slovanskimi skupinami zanimali in prizadevali, da bi čim več mogoče prispevali k svobodi iz stoletnega suženjstva naši stari domovini Sloveniji. Leta 1914 že se je začelo gibanje, v katerem smo kmalu nato ustanovili "Slovensko Ligo", pozneje "Narodno Zvezo" in pozneje so socialistično usmerjeni rojaki pod vodstvom Kristana ustanovili tudi "Slov. Republičansko Združenje". Ena sama fronta ni bila mogoča, to so poskrbeli menda vplivi "tujih mečev", kar je že stara bolezen in navada med Slovani, posebno pa še med našo peščico Slovencev. Čim manjši smo, hujši petelinčki smo! Tako je bilo tedaj, bilo preje, pozneje, je še hudo zdaj tako — zato je med Slovenci, kakor je. Ali kdaj pride kak zdravnik, ki mu bo uspelo ozdraviti nas, to ve le Bog! To le mimogrede.

Pred kratkim umrl John Jager, mi v tistem pismu piše kot lokalnemu uradniku "Slovenske Lige", kako so zborovali v Chicago, on, potem pokojni Sakser, nekdanji lastnik in izdajatelj "Gl. Naroda", in pa pokojni Rudolph Trošt. Zdaj vsi pokojni.

V La Salle hotelu v Chicagu je bil sestanek pod imenom "Jugoslovanski zbor". Nekaj Srbov, Hrvatov in Slovencev. Precej navdušenja, omenja Jager v pismu. Drugi in tretji dan bi imeli imeti posamezne narodnosti zborovanja. Jager pravi v pismu, da tretji dan že ni bilo nobenega delegata več v Chicagu.

"Trošt, Sakserjev oče, in jaz smo imeli vsi zadevo v rokah," piše Jager. "V moji sobi v Great Northern hotelu smo se zbrali trije (!), da bi sestavili in izdali resolucije in naznanili ljudem, kaj se je naredilo." — Za tem pa piše dalje:

"Ko smo sestavljali tiste resolucije, je bilo takoj očitno, da hočejo imeti "oče" svojo pot. S Troštom smo prespali točko

za točko in pri tem je prišlo med Sakserjem in Troštom do takih osebnih polomov in zmerjanj, da so se temelji hotela tresli in sem moral v največjem kritičnem trenutku poseči mednju, da ni prišlo do javnega šk . . . In same osebnosti . . . Takrat sem videl, da pri Sakserjevih ne bodo naredili ničesar, kar bi imelo kaj pomena za nas in našega naroda sedanjih kritičnih položaj."

Tako je pokojni Jager napovedal v omenjenem pismu. Pogodil je. G. N. je res kmalu presedlal. Nato kritizira Jager dalje, kako so krmariji s Slovensko Ligo v Clevelandu in kako je končno "SL Liga" izdihnila in šla med "pokojne ustanove" našega naroda.

Pismo je zanimivo. Ti in še več takih podobnih slučajev iz preteklosti, ki bi si jih dalo navesti, kažejo, da slovenski izseljenci po svetu so se za svojo staro domovino vedno živo zanimali. Le eno slabost so imeli! Skupne poti, ali pa prave poti v skupnost in v skupni nastop niso mogli nikdar najti. Krivi so bili vplivi "tujih mečev", kakor je že pesnik Gregorčič tožil o tem.

Čas je, in to zelo skrajni čas, da bi se nam rodil zdravnik, ki bi mogel nas ozdraviti te bolezni. Takega zdravnika smo zelo potrebni! Tako menim jaz, ko to razmišljujem in premišljujem.

* NASE IN DRUGE NOVICE IN VESTI. — Kakor drugod, tako tudi pri nas se vedno dogodi rado več slabega, kakor dobrega. Prav večkrat se to zgodi. Frati ste, kako je ponorel neki Daniel Raymond v hribih blizu Uniontowna, ki se nahaja južno od Pittsburgha. Tam na hribu "Chalkhill" blizu ceste je stala njegova hiša. Menda v teh pustih zimskih dneh je moral posejati, tako sadijo. Zaprl se je v hišo in iz nje streljal na mimovoze in na potnike. Stiri je takoj do smrti ustrelil, pet jih je težko ranil in zna še kateri radi obstrelitve podleči. Prišla je policija, a Raymond je celih devet ur nadaljeval s streljanjem iz hiše. Končno je morala policija po vojaški tank, s katerim so se policisti približali hiši in so ponorelega streljača s plinom pregnali iz hiše in ga spravili na varno. Oblasti bodo zdaj razsodile, kam spada, ali v ječo ali v blaznico.

* DOBROTA SE VČASI MAŠČUJE. — To ve zdaj Harry Ganter, ki biva na 830 Crane Avenue v Banksville. Hotel se je pokazati v vlogi usmiljenega samaritana, ko je vozil doli po mestu po Forbes avenue blizu Liberty mostu. Trije mladi "teenagerji" so ob cesti prosili za običajnim kazanjem z roko, če bi jih sprejel na avto, da gredo v njegovo smer. Ganterju so se zasmili, češ, bom pa storil malo dobro delo tem potnikom, ki tu čakajo, da bi jih kdo pobral. Smuknili so v avto, a ko je Ganter vozil preko mostu in zavil v tunel (predor), so mladi potegnili iz žepov nože, ga prisilili, da je ustavil, ga najprvo oropali za par dolarjev, mu vzeli \$15 vredno zapestno uro in \$50 vredni zlati prstan, nato ga vrgli iz avta in se sami odpeljali z avtom naprej. Dobrosrčnost je lepa čednost, a je dobro vedeti, komu se jo izkazuje, kajti že tisočkrat in tisočkrat so takile slučajji dokazali, da vsa-

kemu potepuhu ni izkazovati dobrotljivosti.

* STAVBINSKA DELA SO ZAOSTALA zadnje tedne. Vzrok je bila obilica snega koncem februarja in v začetku marca po naših hribih in okolica. Temu je sledil toplejši južni val in odtajanje snega v hribih je povzročilo marsikje narast vode v potokih in rekah, ki so prestopile bregove in povzročile poplave. To je oviralo prevoz gradbenega materiala in delo radi preveč namočenega površja. Voda je s poplavo povzročila in tam tudi precej škode.

* PAR ZABAVNIH SLUČAJEV:

— V starih časih je bila poverjena vsa pravica baronom in knezom. Tam nekje na jugu med bosanskimi hribi je živel knez Puza. V njegovo področje je spadalo tudi pregledovanje ječ in drugih nekaterih zavodov. Knez Puza pride pregledovat neko pokrajinsko ječo in ukaže vse kaznjence postaviti v vrsto. Bilo je kakih dvanajst raznih potepuhov. Knez stopi prednje in jih nekaj časa ogleduje. Nato stopi k prvemu in začne z vpraševanjem:

"Zakaj si tukaj, kaj si napravil?"

"Nič, gospod knez."

"Tako? — In ti?"

"Nič. Prisegam, da nisem nič naredil."

"Hm, res?"

In pri naslednjem:

"Povej, kaj si ti naredil?"

"Nič."

"In ti?"

"Da, dve kokoši sem vzel, pa sem se že kesal za to."

Knez ga srepo pogleda in nahruji: "Kaj pa potem delaš tu med temi poštenjaki? Glej, da se čimpreje pobereš od tu!"

In ukazal je ravnatelju kaznilnice: "Takoj vrzite tega človeka ven, on ne spada v to pošteno družbo!"

— Oče in sin sta se vsedla po večerji k mizi. Sin je razložil šolske knjige, oče pa nataknil očala, da bi sinu pomagal pri domači nalogi. Sin je težko zapopal razne račune in drugo, ki jih je dobil v šoli za domačo nalogo. Oče je zapazil, da mu gre težko in ga je začel vzpodbujati. Med drugim je sinu tudi omenil:

"Dragi sinko, George Washington je bil v tvojih letih prvi v razredu."

Sin mu pa odgovori: "V tvojih letih je bil pa predsednik Združenih držav."

— Da bi njegova obveljala. Dva vaška šolarja sta se pogovarjala na paši o tem in onem. Nazadnje sta pa začela drug drugemu dokazovati, kateri njuni oče je večji od drugega. Prvi je zatrjeval: "Moj oče je za glavo večji od tvojega, to se kar vidi že od daleč na pogled."

"Ne govori mi tega!" je odgovoril drugi. "Moj oče je tako velik, da mora stopiti na stol, ako hoče dati klobuk na glavo."

— Vsem čitateljem in prijateljem A.D. iskrene pozdrave in lepo zdravo pomlad!

Stari Majk.

Pozdravi iz Floride

Ft. Lauderdale, Fla. — Z ženo sva prišla sem in se ustavila pri Mr. in Mrs. John Dolcic, ki sta nekaj živela v Girardu v Ohio. Zelo sva jim hvaležna za skrbno nego in pomoč, ki jo nama nudita.

Žena je v vsakim dnem boljša in trdnjša in oba upava, da bo Bog tudi tu dalje čuval nad nama. Moja noga, ki sem si jo v avtomobilski nesreči poškodoval, se kar lepo zdravi. Prav tako tudi rebra.

Več prijateljev se je ustavilo tod in naju pozdravilo. Dobila sva tudi veliko kartic in pism s pozdravi od najinih prijateljev iz vse dežele. Vsem prav prisrčna hvala. V nesreči je sočustvovanje prijateljev posebno

dragoceno, dobre želje in podpora pa dajejo človeku več volje h okrevanju!

Najin sedanji naslov je Mr. in Mrs. M. T., c. o. John Dolcic, 632 N. W. 28th St., Wilton Manor, Ft. Lauderdale, Fla.

Te dni naju je obiskal sin John s svojo ženo, predno sta odšla na konvencijo Sun Life Assurance Co. v Hollywood.

Prisrčne pozdrave vsem!

Mr. in Mrs. Michael Telich.

Smrt rojakinje

Cleveland, O. — V najlepši dobi 42 let je umrla v Las Cruces, New Mexico, Mrs. Edda Gasser, rojena Penko v Kopru 1917. Po vojni je družina odpotovala iz Italije v Jugoslavijo, pozneje pa v Ameriko, v Cleveland. Sem je prišla leta 1929 kot enajstletna deklica. Že v Ljubljani in tudi v Clevelandu je bila ena najboljših učenk. V Oberlin College je dovršila svoje študije s "Summa cum laude" na Western Reserve pa je dobila svoj M. A.

Bila je učiteljica in poučevala je na Glenville High School jezike zlasti francoščino, v kateri je bila prav izvrstno izveščana.

Znala je v besedi in pisavi vsaj pet jezikov, a za razgovor pa še kakih drugih pet. Po nekaj službovanja kot učiteljica je vstopila v federalno službo v Clevelandu, potem v Washingtonu, D. C. in nazadnje še v Berlinu na Nemškem. Tam se je tudi poročila; njen mož je bil v ameriški konzularni službi. Potem so bili nastavljeni še v Bergenu na Norveškem. Prepotovala je dosti Evrope. Bila sta s soprogom skoraj do severnega pola v mestu Hamerfest na severu Norveške.

Zdaj so že nekaj let v Las Cruces, New Mexico, kjer ima njen mož službo v White Sands Proving Grounds. Zraven moža Francisa je zapustila tri male sinčke ter starše Matthewa in Gertrude Penko. Oče Matevž je doma iz Parji na Pivki, mati Jerica Reveya pa iz števčjana na Goriškem. Oba se sedaj mudita v Las Cruces in v Salt Lake City, Utah, kjer je pokojna pokopana. Naj v miru počiva!

Ema Nash.

Pasijonska igra in spomin!

Cleveland, O. — Prvič sem videl pasijon v kraju mojih najlepših otroških spominov v kraju, ki mi je ostal v srcu vsa ta dolga leta — v Podbrezjah. Bil sem otrok in gostač v Matijevčevi kajži. Za veliki teden je Poglajnov Janez od nekdaj prinesel skioptične slike Kristusovega trpljenja. Pri Matijevcu smo se zbrali, Matijevka je obesila na steno staro platneno rjuho in nanjo je pokladal Poglajnov tiste svoje slike. Tam sem videl prvič Judeža, ki je Boga prodal za trideset srebrnikov in sem videl Petra z lepo brado in Marijo, kakor je na podobah. Takrat so se mi zdele slike neznanjsko lepe. Kakšne so bile v resnici, danes ne vem.

Človek, še najslabši, še tak, ki je Boga prodal za trideset srebrnikov, čuti, da je v Veliki noči nekaj velikega. Vstajenje narave, ki jo bučeči pomladni veter vzdignil iz dremavice, se ne more oprime tudi take duše. Za človeka, ki veruje, pa je Velika noč praznik.

Todile pogrešamo starih ragelj, pogrešamo starih navad in morada bi skoraj res ne spadale na te široke ceste tako, kakor so spadale na naše steze doma. Vendar se mi kljub vsemu zdi, da opada v to široko življenje, ki ga tu živimo pasijonska igra. Mnogi, ki se oklepajo Boga in farizeji in saduceji, ki ga kolnejo in iščejo prilike, da bi ga ujeli. Življenje skoraj v dveh tisočletjih se dejansko v osnovi ni spremenilo. Ostalo je enako in človeška duša je čudo, ki je nikoli nihče do kraja ne bo doumel. V

teh dušah raste ljubezen in soravnost in te duše se odločajo za krščansko misel in proti krščanski misli.

Toda naj bo tako ali tako, misleč človek, se bo znova in znova vračal k vprašanju vere, tudi tisti, ki hoče verjeti, da je ni, da se je je nekdo izmislil. Ko srce odpove službo, ko se boleznijo lotijo telesa in ostane samo še jama, — tedaj se mnogi vrnejo v otroška leta in skušajo obnoviti, kar so se tedaj iz srca veselili. Na raztrgano platno življenja kakor tam pri Matijevcu prihajajo slike in malo jih je, ki ob teh slikah ne bi našli poti š starim dobri veri, ki jih je nekdo srečavala.

Ce popravim star slovenski rek v toliko, da rečem. Besede mičejo, podobne vlečejo, potem smem upati, da bomo trpeli s svetlo sliko v pasijonu: s slepencem. Slep je našel svojega Boga, ki so ga tisti, ki so videli na obe oči, zatajili in ga prodali. Videli bomo Poncija Pilata, sicer poštenega človeka, toda strahopetnega, ki je zavolj strahu in skrbi za dober položaj cesarskega namestnika, umil roke in dal Boga ubiti. Srečali bomo Petra, ki je sicer kar mimogrede trikrat zatajil Boga, pa se tudi po Petrovo skesal. In Judeža, ki je sanjal o božjem kraljestvu kakor da bo to paradiž, kjer bo stala tekla mleko in med in bo on med oblastniki.

Polno podob bo vstajalo na odru. Vzete iz svetega pisma, postavljene pred nas po človeško. Toda jedro, besedo bodo take kakor stoje zapisane v Knjigi knjig.

In to je cena pasijona. Besede niso naše, večna načela, zavolj katerih se je svet razdelil na dve polovici, so načela, ki so postavljena od Boga v padeč in vstajejnih mnogih.

Težka je pasijonska igra, težka že za poklicne igralce. Koliko je težav ve tisti, ki hodi na vaje. Koliko križev zavoljo odra, ni prilike za skrbno vajo. Želja pa je iskrena kakor je bila nekoč v pasijonskem klubu: slovenske, mu človeku predstaviti slovenski pasijon. Da bi vsak, star ali mlad, podoživel po domače lepoto velikega tedna in stopil v veliko noč z občutkom, da je v srcu obnovil prvi veliki teden na svetu.

Prepričan sem, da se bomo Slovenci zbrali za to priložnost. Vsak s svojo mislijo v srcu, vsak s svojim namenom, toda vsi v zavesti, da pomeni Velika noč v slovenski duši pravo vstajenje.

Nas vse čaka nekoč veliki teden. Za nekoga bo morda dolg dolga leta. V tistem velikem tednu bo morda zagorela misel, ki se bo vžgala v nas ob gledanju pasijona. Včasih je ena sama misel, ki je dovolj globoka, pa spremeni naše gledanje. Bog daj, da bi se vsakemu izmed nas vžgala.

Naj bo pasijon naša lepa priprava. Preprosta, notranja in taka, da bo držala.

Karel Mauser.

Italijanska reklama na Temzi

Italijanski izdelovalci novih motornih koles so poskrbeli za reklamo tudi v Angliji. Neka marenkenka se je peljala z motornim kolesom od Stratforda na Avonu do Londona, tam pa so vse skupaj — dekle in motorno kolo — naložili na beneško gondolo, ki je vozila po Temzi mimo poslopja angleškega parlamenta.

Lažnivca

Dva posestnika sta se takole ustila:

"Moje posestvo je tako veliko, da moram tri dni jezdit, preden ga obidem."

"To ni nič; moje je tako obsežno, da sem nekoč poslal novoporočenca na molžo, a mleko so mi prinesli šele njuni otroci!"

— Prekop Soo je vsako leto zaprt zaradi ledu okoli štiri mesece.

Starogorski:

ZORISLAVA

POVEST IZ DAVNIH DNI

"Križ, znamenje kristjanov . . . Oh, bogovi, v moji hiši vas že ončasajo . . . Gorje mi!"

"Oče, ne boj se bogov, ne stori ti ničesar!"

Stražimir je pa vstal, zgrabil križ in ga zalučal v divjem srdcu po tleh, da se je razletel. Zorislava je stala blede pred očetom. Starec pa je težko dihal. Za trenotek je rekla Zorislava s čudnim, votlim glasom:

"Oče, edini spomin moje mame si uničil!"

Nato se je sklonila in jela pobirati polomljen križec. Stražimir pa je del glavo med roke in strmел pred se v čudnem čustvu. Zasklela ga je hčerkin opazka:

"Oče, edini spomin moje mame si uničil!"

Po glavi so se mu podile misli, grenke in trpke:

"Oh, Kriste, čemu prihajaš sem in me mučiš, čemu mi greš življenje in mi trgaš stare svetinje iz srca, svetinje moje domovine? . . . Kriste, sovražim te!"

Godec pa se je tiho splazil iz veže ter mrmral:

"Ni več nevarnosti . . . Ali hud si Stražimire, sila hud, a apostoloma ne vzdržiš, ko ju zaslišiš!"

Nato se je domislil, da je pozabil izpitati vino, ki mu ga je nalila Zorislava, preden je prišel oče, in polotila se ga je tako slaba volja, da je sedel v travo.

"Tu ležem in umrjem, ker sem tako bedast, da me plaši že malo nevoljen obraz staroste. Jaz tepec sem čepel za vrsto, kakor kužek, mestito da bi pristopil, in dejal: Stražimire, velmožni starosta, ne bodi no tak in verjemi hčerki, zakaj ona zna pripraviti izborni pečenko, tako, da se prileže vino na njo, kakor otroku mleko na glad."

In jezen in nevoljen se je zleknil godec v travo ter kmalu zapasal, dasi mu je sijalo solnce naravnost v obraz.

XI.

Zopet se je narod zbiral k daritvi.

Starosta Stražimir je razglasil, da prosi bogove pomoči, zakaj leto je bilo sila suho, tako da je trava in cvetje kar venelo.

Narod se je zbiral, a gorečnosti ni bilo, ni bilo svetega razpoloženja, kakor svojčasno, ko so se dajali obeti bogovom. Iz spoštovanja do staroste so prihajali.

In ko je Stražimir zažgal pripravljeno daritev, razprostrl roke in klical bogove, naj dajo dežja, se je narod sicer vrgel na kolena in ponavljal za njim prošnjo, ker še Kristova vera ni bila povsem vkoreninjena v njih. A v srcih se jim je vsekar porajal dvom, če morejo in če so ti bogovi sploh v stanu, da rosijo dežja na osušeno zemljo.

In ko je gledalo ljudstvo na žrtvenik, na dim, ki se je valil kvišku in se ovijal listja lipe in se dvigal kvišku, je pristopil od nekod med nje mož s haljo in križem v roki in mrmral:

"Kakor ob daritvi nedolžnega Abelna. Gospod, vidim da se ne srdiš, da daruje to ljudstvo malikom, ker sprejemaš dar ti. Nevedno je še in premalo poučeno, in tvoja milost ga razsvetli, da te spozna v vsej tvoji dobroti in veličanstvu."

Proti množici, ki ga je zdajci zagledala in se čudila, od kod je prišel tako nenadoma, je dvignil križ in dejal:

"Mir vam bodi, bratje!"

Ostrmeli so, mnoge je postalo h krati sram, da so se udeležili daritve in zdelo se je, kakor bi jim nekaj pravilo, da so zatajili Krista.

In jeli so trkati na prsa in vzdihati:

"Kriste eleison! Kirie eleison!"

Duhovnik pa je zopet ponovil:

"Mir vam bodi, bratje!"

Tihoto, ki je zavladala, je motilo le prasketanje napol surovih polen na žrtveniku in šepet lipinega listja, ki ga je poljubljajal dim.

Stražimir je onemel in strmел v duhovnika, ki je stal z dvignjenim križem, z resnim, a blestečim se licem, obsevan od solnca, kakor čudo. Nato je bolj zehropel, kakor zavpil:

"O, bogovi . . ."

Duhovnik pa se je obrnil k njemu in spregovoril z resnotožnim glasom:

"Mir s tabo, starosta Stražimir! Božje kraljestvo se bliža, ne zametuj ga, zakaj velika je dobrotu Sinu Clovekovoga, pravičnost njegova neizmerna."

Med množico so se odzvali zamolkli glasi:

"Kriste eleison! Kirie eleison!"

Duhovnik se je obrnil k množici in dvignil križ.

"Na Golgoti, pribiti na križu, zmučen, krvav in razbit je dejal Odrdešenik: "Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!"

Stražimir pa je ležal na obrazu in jecljal:

"O bogovi! . . . Ste ali niste, ker si dopuščate toliko oskrumbo in zasmeh?"

Duhovnik se ga je dotaknil s križem.

"Starosta Stražimir! Glej, Kriste prihaja k tebi! Ker se sam nočeš ponižati, se je ponižal on. Naj ne bo tvoje srce srce Faraona, ki je ostalo trdovratno v kljub opominom Gospodovim!"

Stražimir se je zdajci zavedel. Planil je naprej in njegov obraz je bil ves spačen od gnjeva.

"Ha, k meni prihaja ta Krist, ki mi je izneveril hčer in ti si bil tisti, ki si ji ga prinesel in se skrival pod zaščito gostoljubja!"

H krati je iztrgal duhovniku križ iz rok in ga vrgel na gromado: "Vam, bogovi, ga darujem, njega, ki vas preganja in vam ruši domovje!"

Ljudstvo je ostrmelo. Vse se je ozrlo na duhovnika, kakor bi pričakovali, kaj se sedaj zgodi.

A duhovnik je stal molče s prekrižanimi rokami in gledal, kako je obilnil plamen križ. Le njegovo lice je bilo blede, ustnice so pa šepetale:

"Kriste, Kriste . . . Odpusti! Ne ve, kaj dela, ne ve! Odpustil si svojim sovražnikom, ki so te pribili na križ odpusti i njemu, ki je storil to v zaslepljenosti!"

Z zlobnim veseljem je gledal Stražimir, kako je gorel križ. V tem je prihitela Zorislava in planila k ognju.

"Oče . . . oče, kaj si storil!"

Starosta jo je pograbil uprav v hipu, ko je hotela seči v ogenj in jo pahnil ježno v stran.

"Proč, nehvaležna hči!"

Ljudstvo pa je plaho šepetalo:

"Kriste eleison!"

A čudo. Križ je gorel in ni zgorel. Ni se sesul, kakor drva, ampak se ves žareč postavil počes, da je bil videti, kakor bi stal na oltarju, blesteč se, kakor solnce.

Kriki osupnjenja so se začeli. Duhovnik pa je dvignil roko in prekrizal žrtvenik in dejal s slovesnim glasom: "Kriste, sprejmi to daritev, prvo iz rok staroste Stražimira!"

Stražimir je strmел v ogenj. Križ, ki gori in ne zgorel! Križ, ki se postavi žareč in preteč na žrtveniku, kjer se je žgal obed bogovom? . . . Kaj je to? . . .

(Dalje prihodnajič.)

Višarska polena

Lemont, Ill. — Vsakemu Slovencu so znane Svete Višarje. Znanе so predvsem radi Marije, ki kraljuje že 600 let na visoki gori, znane so pa Svete Višarje tudi radi polen, ki so jih vsa stoletja slovenski romarji za nekako pokoro nosili gotovo nad dve uri daleč po hribu do Marijinega svetišča. Cerkev in vsa cerkvena poslopja so postavljena tako visoko, da v oni višini drevje več ne raste in je velika težava za kurjavo. Ceste do zadnjega časa ni bilo in tudi pripeljati ni bilo mogoče drv do cerkve. V poletnem času je bilo stalno več duhovnikov na Višarjah, da so skrbeli za romarje, ob velikih romarskih shodih pa je prišlo na goro tudi do dvajset duhovnikov. Potem je na gori pri cerkvi vsaj kakih pet večjih poslopj za prenočišče romarjev, potem gostilne, da so romarji postreženi. Tudi nekaj trgovcev je na Sv. Višarjev, ki prodajajo romarske spominke. Za vse te ljudi je treba kuhati, večkrat tudi stanovanje ogrevati. Vsa stoletja je bilo tako urejeno, da so za kurjavo preskrbeli romarji sami. Kar so prinesli polen na goro, je bila cerkvena last in cerkev je drva tudi prodajala trgovcem in gostilničarjem. Tako je cerkev imela s tem tudi precej dohodka za zdrževanje božje poti.

Zdaj je na Svete Višarje napeljana elektrika in kar je najbolj praktično: narejeno imajo tudi električno dvigalo za romarje in za blago ali tovore. Kuhajo zdaj na elektriko in ravno tako poslopja ogrevajo z elektriko. Ta velika sprememba je prišla na Svete Višarje ravno za 600 letnico božje poti, ki jo letos obhajajo oziroma jo bodo obhajali z vsemi slovesnostmi. Glavno pa ali vsaj najlepše: Svete Višarje so zdaj električno razsvetljene. So kot mogočen Marijin svetilnik, ko opozarja nase kar tri deželi: Slovenijo, Italijo in Avstrijo.

Največ romarjev na Svetih Višarjah pa je še vedno slovenskih. Samo oni napolnijo Marijino svetišče do zadnjega kotička.

Ravno radi elektrike je treba misliti na to, da bodo morali imeti na Svetih Višarjah stalnega duhovnika skozi vse leto.

Vsa ta prepotrebna preureditev na Svetih Višarjah pa zahteva ogromnih stroškov. Potem je treba pri Marijini cerkvi nujnih popravil, ravno tako na drugih cerkvenih poslopjih.

Zato je prišla od Jožefa Slamiz-a, župnika v Žabnicah, kamor Svete Višarje spadajo kot podružnica, iskrena prošnja, da bi ameriški Slovenci bili tako dobri in bi zbrali nekaj darov za slavno Marijino svetišče na Svetih Višarjah. V dolgih 600 letih so bili naši pradedje silno tesno povezani z božjo potjo na Svetih Višarjah, tako tesno, da je bilo v njih prepričanje: Vsak Slovenec mora biti pred smrtjo vsaj enkrat na višarski božji poti. Zato so v dolgih in dolgotrajnih procesijah romali vsako leto na Svete Višarje. Posamezni deli Slovenije so imeli določene dneve in točno zarisano pot, kdaj in kako bodo izvršili svoje romanje. In vsak romar je pod goro pobral pripravljeno poleno ter ga nesel do svetišča.

Na te žrtve naših dobrih prednikov se bomo spomnili in bomo zdaj mi nekaj žrtvovali za Marijo višarsko.

V ameriški Ljubljani, v Clevelandu je bil sestavljen poseben odbor za to zbirko. Na čelu odbora je znani privatni tajnik pokojnega škofa dr. Gregorija Rožmana Rev. Julij Slapšak. Ostala dva člana odbora sta pa: Mr. Jože Grdina, ki zastopa stare naselence in znani pisatelj Karel Mauser, ki zastopa nove naseljence. V odboru pa je tudi znani zdravnik Dr. Škur, ki je bratranec žabniškega župnika g. Simiza. Odbor, sestavljen s samih znanih odličnikov nas opozori, da je zadeva resna in vredna naše pozornosti in vsega na-

VESTI
IZ SLOVENIJE

Slovenska mladina gradi v Macedoniji

Se pred začetkom marca je odšlo na cesto "bratstva in edinstva" v Macedonijo delat pet brigad slovenske mladine. Brigade, med katerimi so bile po ena ljubljanska, gorenjska, celjska, mariborska in prekmurska, so bile večji del sestavljene iz podeželske mladine. Na cesti bodo ostale do konca aprila. Mladi delavci ne dobe za svoje delo nobene plače, pač pa imajo za stonj vso oskrbo, zabavo — dekleta in fantje delajo in žive skupaj — ter veliko komunistične propagande. V celoti se bo letos udeležilo dela na cesti Bratstva in edinstva 44 mladinskih brigad iz Slovenije.

Turjak in Brdo bodo popravljali

Poročili ljubljanskega časopisa' bo odsek za spomeniško varstvo Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana poskrbel letos poleg drugega tudi za rešitev ostankov in obnovo Turjaka, gradu Brdo pri Lukovici, gradu Kostel ob Kolpi, zavaroval bo renesančne freske v cerkvi Sv. Primoža nad Kamnikom, freske Franca Jelovška iz 18. stol. v cerkvi v Grobljah pri Mengšu, poskrbel za obnovo kapele na Malem gradu nad Kamnikom in delno za obnovitvena dela graščine v Goričanah.

Masti ne bo manjkalo!

"Ko smo morali v prejšnjih letih upoštevati za redno prehrano velike količine pšenice, masti in sladkorja, je le malokdo verjel, da bomo že letos lahko črtali ta osnovna živila iz seznama naših uvoznih predmetov . . ." je pisalo nedavno ljubljansko "Delo". Skoda le, da pri tem ni pripomnilo, da je Jugoslavija pred drugo svetovno vojno redno vsako leto izvozila velike količine pšenice, mesa in masločob, ne da bi kdo to obešal posebej na veliki zvon. Sedaj, ko je vse ali v državnih rokah ali pa vsaj pod državnim nadzorstvom, smatrajo že velike hvale in slave vredno, če pridelajo toliko, da jim ni treba kupovati v tujini. In pri vsem priznavajo, da je bila lani v Jugoslaviji letina, kot jo ne pomnijo!

Obrt zaostala

"O obrti, ne samo v koprskem okraju, temveč pri nas sploh, je težko reči kaj novega. Ugotovitve, da obrt zaostaja za našim splošnim razvojem, da imamo opraviti z velikim pomanjkanjem obrtnih obratov uslužnostne dejavnosti; da grozi nekaterim obrtem, ki so še vedno potrebne,

šega razumevanja ter odprtega srca.

Darove pa sprejema po posebnih dobroti slovenska trgovina knjig in nabožnih spominikov "Familia." Kdo je to? To trgovino vodi gospa Kristina Brodnik ravno nasproti farne šole sv. Vida v Clevelandu. Na njo bi pošiljali svoje darove. Gospa je vsak dan v trgovini in kadar ne bo nobenega odjemalca v trgovini, bo Mrs. Brodnik z veseljem urejevala zbirko za Svete Višarje ter bo od časa do časa darove odposlala na svoje mesto. Dobri gospe moramo biti za to delo hvaležni. Naslov je sledeči:

Familia
6116 Glass Ave.
Cleveland 3, O., USA.

Gospa bo vsakemu darovalcu na posebni karti potrdila prejem daru. Če bo le mogoče, in če bomo dobili prostor, bomo imena darovalcev objavili po časopisju. Naj po širokem svetu vedo, da mislimo na svoje istare narodne ustanove, predvsem pa na naše Marijine cerkve na gorah. Dobrota Višarska Mati ne bo ostala dolžna nobenega daru in nobene žrtve. Vse bo bogato povrnila.

Višarski romar.

da kratkoma izumro; da se ob planiranih investicijah v obrt, ko gre za to, da se uresniči, pokažejo pogosto težave, dejanske ali namišljene, ki to preprečijo, so že znane . . ." je pribil v svoji številki od 4. marca letos ljubljanski titovski list "Delo". Na Koperskem premišljajo, kako bi položaj v tem pogledu izboljšali. Trdijo, da bi se dalo to doseči v nekaj letih, če bi imeli na razpolago vsaj 274 milijonov dinarjev.

Promet skromen

V Kopru je bil tekom letošnjega februarja promet sorazmerno zelo skromen. Pristalo je sicer več ladij, toda večinoma samo manjše. Tako je blagovni promet znašal le 3,700 ton. Večji del je odpadel na uvoz južnega sadja in rib, v izvoz pa je šlo 1,200 ton lesa za Izrael. Tudi potniški promet je bil skromen.

Koperska luka ne bo mogla do prave veljave in rasti, dokler ne bo povezana z železniško progo s slovenskim zaledjem. Sedanja avtocesta za velik tovarni promet ni primerna!

Pojasnilo

"Vedno, kadar sedem h klavirju, se začne ta tepec dreti."

"Draga moja, meni se zdi, da je otrok — preveč muzikaličen."

Ženske dobijo delo

Išče se gospodinja

Išče se Slovenko srednjih let, da bi vodila privatno gospodinjstvo. Pokličite od 6. ure zvečer in ob nedeljah — GL 1-7610. — (68)

MALI OGLASI

Iščemo gospodinjstvo pomočnico

Stanovanje, dom zdoma, pri ugledni družini. Nov dom, privatna soba in kopalnica, 1 blok od rapida. V hiši tudi drugi uslužbenci. Kličite SK 1-3303. (72)

Sobe se odda

Tri sobe in kopalnica se oddajo novoporočencem na 986 E. 63 St. Kličite HI 2-4479. (X)

Mesnica naprodaj

Oglasite se pri John Skoff, 1170 E. 174 St. Kličite od 8. do 6. pop. KE 1-1098. Po 7. uri na dom IV 1-1579. (X)

Soba se odda

Opremljena soba se odda moškemu ali ženski. Lahko si tudi kuha. KE 1-5717. (68)

Hiša naprodaj

Lastnik prodaja Colonial hišo, 3 spalnice, lot 50x188, za \$20,500. Cleveland Heights, blizu Noble Rd. EV 1-7458. (70)

Sobe se oddajo

4 sobe se oddajo odraslim ljudem. Oglasite se na 16405 Trafalgar Ave. (70)

Pozdravljeni! — Naznanim Vam da sem dobila LOVIAN CAPSULES ter Vam pošiljam naročilo še za nadaljne 4 dolarje, zato ker sem se prepričala, da v resnici pomagajo, kar bom povedala drugim! Lepa hvala Vam in Z Bogom! — M. K., McDonald, Pa. To je ena izmed tisoč oseb, ki so jim LOVIAN CAPSULES pomagale. Prepričani smo, da bodo pomagale tudi Vam!

Razprodajamo po celi U.S.A. 25 - \$1.95 — 50 - \$3.69 — 100 - \$6.49
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

POPRAVLJAMO

FENDERJE IN OGRODJE

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 St. Clair Ave.
EN 1-1633

STRUMBLY DR.
HIGHLAND HEIGHTS

7-sobne zidane in kamenite hiše "ranch" tipa; 3 spalnice, 1½ kopalnice; garaža za 2 kare; vsa električna kuhinja; polna predeljena klet; razvedrilne sobe; popolne v vseh ozirih; velik lot. Cena se začne od \$32,800 in več; lahko ogledate vsak čas, ob nedeljah od 3 do 6 pop.

Vprašajte za Mr. Strumbly

FRANK E. STRUMBLY

Gradbenik

HI 2-4479

E. 52 ST.

Enodružinska hiša, 4 spalnice, pet sob spodaj, 2 zgoraj. Moderna. Plinski furnez. Cena \$7900. Malo naplačilo.

Oshen Realty & Insurance

1141 Ansel Road
SW 5-4808 WH 3-0010
(4,6,8,apr)

Lastnik prodaja

Krasno 6-sobno Colonial hišo na School Ave. blizu cerkve in šole Marije Vnebovzete. 3 spalnice, velika sprejemna soba, jedilnica, kuhinja, polna klet, plinski furnez, cementni dovoz in garaža, poln porč. Kličite LI 1-5672. (70)

The Halle Bros. Co.

downstairs store
and Southland

1228 Euclid Avenue

Call MAin 1-2700

PREDVELIKONOČNA
RAZPRODAJA

PRIHRANITE

1 | 4 • 1 | 3 • 1 | 2

VSE ZA
OSVEŽITEV, POŽIVITEV
VAŠEGA DOMA

ZAVESE!

Pravkar smo jih vzeli iz naše regularne zaloge! Enojna in dvojna širina. Gladke, potiskane, moderne, rožnate, geometrični in orientalski vzorci. Ogromna izbira barv in vzorcev. Regularna cena od 2.99 do 9.99.

PREPROGE!

Sobene preproge, velikosti 9x12! Izbrane, razpršene barve. Bombaž, rayon, in zmesi, v standardnih merah, ovalne, pravokotne in tekači. V tej skupini vključene preproge starinskega tipa, z zankami in pristrizanimi vlakni, cenjene od 1.99 do 12.99.

ODEJE!

Ogromna vrednost pri zimsko težkih, srednjih težkih, lahkkih poletnih in električnih odejah. Selekcija vključuje 100% orlon, bombažne, rayon-nylon in rayon-orlon zmesi. Prekrasne barve. Nekatere odeje imajo nylon obšiv. Originalno od 2.99 do 19.99.

PRTLJAGA!

Prihranite pri damski in moški prtljagi! Skupina vključuje klubske torbe * aktovke * zlojljive avtne torbe * potovalne kovčke * prenočne kovčke * pulmanske kovčke * klobučevinjake * viseče vreče z zadrge * skladne garniture * trde lesene okvire * mehke stranice. Lepa izbira barv. Originalno od 2.99 do 24.95.

HANDEL - MAZZETTI

Junakinja iz Štajra

Kako se ji je širilo veselja sicer skrbi polno srce, ko je stopala v klet po vino in je grede na tistem mrmrala pesmico.

V sobi pa je sedaj govorila Štefana. Henrik je molčal. Počasi in prijazno kakor učeča mati govori: "Vas boli, če vam pravijo bahač; gospod Albert pa je vesel, če ga zaničujejo. On ume besedo Gospodovo: Kdor hoče za menoj, naj vzame svoj križ in hodi za menoj. Res, vsaj bi bilo groza v šoli križa, kamor hodi gospod Albert!" se je sočutno smehljala.

"Tega pač svet ne ume, zato beži pred križem... Saj tudi boli, ruvati grehe v zakramentu svete pokore, gospod Albert ima krepko roko in prav nič ne prizanaša hudiču; toda potem, ko je duša vsa čista in jasna, je tako lepo tembolj, ker se sme pripraviti na sveto pojedino."

Naenkrat je prekinila, ni modro, da govori luteranu o takih stvareh. On pa je pozorno sledil njenim besedam. Tuja mu je beseda pokora, trd nauk o križu... Preje mu je Albert enako govoril o križu, takrat ga je grabila jeza. Danes je miren. Kajti ona, ki mu razlaga nauk o križu, je čudovita kakor angel in sladka kakor vrtec v majniku. Sicer pride z luteranskim ugovorom, toda ne toliko vsled krivoverske trdovratnosti, ka-

kor vsled želje, da slii še nadalje govoriti sladko deklco:

"Bog nas ni ustvaril, da se trpinčimo. Meni ni treba nobenega menih med Bogom in menoj, sam dobro vem, kaj mi je storiti kot poštenemu kristjanu. — Ne vem za noben greh, ki bi ga bil storil. Pač, za en greh vem, namreč ta, da sem tvoje ljube male roke, ki so napravile to čudovito delo," prijel se je za trak na prsih — "imenoval tace, to je bilo grdo, žal mi je teh besedi."

"Tace imajo mačke, mačka pa jaz nisem," je mirno rekla Štefana, ki je medtem že v drugem koncu sobe pospravljala z mize, pri kateri je bil sedel gost, ki je ravnokar odšel. Henrik je v vsej svoji velikosti in krasoti stopil k njej: "Z mačko se v šali ni primerjati Štefane. Mačke so zvičajne, Štefana pa vedno govori samo resnico." Njeno modro oko se je utopilo v njegove črne, hrepeneče oči: "Tako. Ne govorite preglasno, sicer boste slišali še enkrat resnico, in sicer, da ste bahač, vrhutega pa še prevzetan norec, ker pravite, da ne potrebujete nobenega srednika med Bogom in seboj zakaj pa je potem Kristus umrl na svetem križu?"

"Čuj, Štefana, sedaj sem pa že zadosti črn!" se je smejal Henrik. "Ti si pa še hujši kakor Albert. Niti dobrega lasu ne najdeš na meni, tako stroga sodnica si, sedaj pusti to in me enkrat pošteno poglej! Kako mi stoji petelin na traku, ki sem si ga danes sam opasal? Smem li tak pred cesarja?"

Štefana se je ozrla nanj s svojimi otroško nedolžnimi očmi in ga je motrila, ko je stal pred njo v žarezi se večerni zarji: Velika in krasna njegova postava je v najlepšem razmerju, globoke in tople so njegove črnorjave oči, čelo mu obdajajo kodrasti lasje — vse to je videla Štefana, in vendar ni nič videla, prav tako, kakor ni snoči na vrtu ničesar videla. Kajti njena duša je pri večnem Ženinu, ki se bolj žari v svoji lepoti kakor vsi angeli. Ta revež tukajle pa

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

BEAUTY SHOP — NEAR North Shore. Modest business. Must see to appreciate. Reasonable rent. Priced to sell by owner. Phone Lake Bluff 2923 after 6. (69)

HELP WANTED

GRADBENI INŽENIRJI

Avtni deli

Morajo biti dobri mehaniki

Intervju od 5. do 8. zvečer dnevno

V soboto od 9. dop. do 2. pop.

v hotelu Statler-Hilton, Hartford, Conn. ali pišite za vsa nadaljna pojasnila.

TELECONTROL DIVISION

Hancock Industries

Jackson, Mich.

(71)

ZNANSTVENIKI — NOBENE VOJNE INDUSTRIJE

Izkušeni v konstrukciji električnih delov

Intervju od 5. do 8. zvečer dnevno

v soboto od 9. dop. do 2. pop.

v hotelu Statler-Hilton, Hartford, Conn. ali pišite za vsa nadaljna pojasnila.

HANCOCK MFG. CO.

Odd. Hancock Industries

Jackson, Mich.

(71)

ni drugega kakor hrana črvov in pošast pred Bogom, ker je krivoverec.

"Dobro stoji," je motreč rekla.

"Ko bom stal pred cesarjem, mu porečem: Veličanstvo, ta stotniški pas mi je napravila Štefana Švertner iz Štajra. Ni li mojstrsko delo?"

Štefana se je na glas nasmejala, da se je čulo, kakor bi biseri drseli v čašo.

"O jej, mislim, da boste lahko kaj pametnejšega povedali cesarju? Sicer bi pa jaz sama rada šla predenj!"

Sedaj je stopila v sobo mati Švertnerica, v rokah je držala stekleno čašo, v kateri se je penilo dragoceno rdeče vino. Postavila je čašo na rožnatinasti krožnik, pogrnila je mizo s snežnobelim prtom ter je postavila vino pred visokega gosta.

"Kaj bi mu rada povedela?" vprašuje Henrik.

"Povedala bi mu," je odgovorila z otožno resnobo, "kako slabo se godi nam katoličanom v Štajru; da nimamo niti ene cerkve, da morajo biti brez službe božje vsi neboljenci, vsi reveži, ki ne morejo daleč hoditi; lepo bi ga prosila, naj se nas usmili v imenu Jezusa in Marije in nam vrne vse uropane cerkve..."

"Krivoverce pa, ki so jih uropali in so krivi vse nadloge, pa bi naj kaznoval," je Henrik zbadljivo trenil z ustnicami.

"Cesar naj kaznuje ali ne, kakor hoče, ali bolje, kakor zahteva božja in človeška postava," je rekla Štefana. "Prav za prav je že dosti kaznovan vsakdo, ki hudo dela in preganja katoliško cerkev, ker nakopava nase jezo in pravičnost božjo. Nam gre samo za to, da dobimo nazaj, kar nam gre pred Bogom in ljudmi; za kaj drugega bi tudi cesarja ne prosila."

Temno jo je meril z očmi — njen čudoviti glas, njene plemenite besede ga vsega prevzamejo; vendar ga nekaj draži: Papežniki so na Dunaju zatožili njegovega ljubljenega, častiljivega očeta. Ona je čista, ona je dobra, toda vsi drugi z Adlerjem na čelu so navadna sodrga. "Tebi ni niti treba cesarja prositi," je rekel pikro. "Tvoji verski bratje so že za našim hrbtom na Dunaju prosili cesarja za to pravico."

"Kako? Kaj?" je začudeno vprašala Štefana z iskrenimi se očmi.

"Ti ničesar ne veš o tem?" je prežeč vprašal.

"Ničesar," je odvrnila.

"No, potem ti pa jaz povem, vaš zloglasni Adler je mojega očeta obrekoval na Dunaju pri cesarju."

"Obrekovati se ne sme," je mirno rekla "toda gospod, če bi

vaš oče ne bil toliko storil, kar je bilo krivica pred Bogom, bi ne bilo nikomur padlo v glavo, tožiti ga pri cesarju na Dunaju."

Henriku je postalo tesno pri srcu, grizel se je v ustne. Toli, ko, kar je bilo krivica pri Bogu. Res je, nihče tega bolje ne ve, nego on sam. Pa je vendarle njegov oče! In kljub temu je krasen mož! In vendar je nasproti njegovemu očetu Adler le črv, grd črv, ki se plazijo po tleh. "Tudi sam vem," je počasi rekel, "da je moj oče parkrat preveč napel lok proti vam. Pa kljub temu je in ostane najčestjiji sodnik, kar jih je kdaj videl Štajer. To povem vsemu svetu, povem magari tudi cesarju, kadar pridem predenj. Res je, moj oče se je zmotil, toda kdo se še nikdar ni zmotil v življenju, toda v njem prevladuje to, kar je dobro, veliko in božje."

Štefana je rekla tiho, bolj zase kakor zanj: "O ljudeh se ne sme reči, da je božje v njih." Nato je žalostno nadaljevala: "Torej boste tudi vi na Dunaju zabavljali na katoličane in prosili cesarja, naj nam ne bo milostiv, marveč trd in neizprosni in naj nam nikar ne usliši naših prošenj?"

"Nikakor ne, Štefana!" je vzkliznil Henrik, ki mu je na mah skozi luteransko jezo prodrila topla ljubezen. "Kako bi mogel kaj takega storiti, ko pa je neka — ljuba pa lepa papeška deklca — moja edina ljubezen na tem svetu?"

Štefanina mati, ki je doslej potrpežljivo čakala v kotu, se je vsa stresla od samega veselja. Moja edina ljubezen, je rekel. O ljuba Gospa, daj, da bo res, darovala ti bom zlato srce in svetle drage kamene, če bi tudi morala prodati vse, kar premorem.

"In še vedno nisi nič radovedna, katera je moja izvoljenka, Štefana?" O lilija, o da bi vsaj sedaj, sedaj rožnato zardela! O

sladka usta, da bi se vsaj sedaj nasmejljalo! O, to bi bilo srečno znamenje za zaljubljenega mladeniča.

Toda ni se ji izpremenila barva, niti ni priplaval smehljaj na njene ustne. "Kar mi ni nič mar, mi ni treba vedeti," je odklanjala; "vsekako pa mora biti vaša izvoljenka zelo petična in plemenitega rodu, kakor vi!" Senca je legla Henriku na goste obrvi. Zopet ga muči. Mi ni nič mar. O mar ti mora biti, mar! Tebi, pa samo tebi!

V blag spomin

OB TRETJI OBLETNICI SMRTI
NAŠEGA LJUBEGA SOPROGA
IN OČETA

JOHN SPEH

ki je umrl 6. aprila 1957. leta.

Tri leta so pretekla, odkar si nas zapustil Ti. Smrt Ti vzela je življenje, končala Tvoje je trpljenje. Sladko spi in se spoji pri Bogu v rajski večnosti!

Tvoji žalujoči:

SOPROGA
in OTROCI

Cleveland, Ohio, 6. aprila 1960.

**NAROCITE SI ZDAJ ZA
VELIKONOČNE PRAZNIKE**
PRISTNE DOMAČE MESENE, RIŽEVE IN KRVAVE
KLOBASE, ŠUNKKE in ŽELODCE

SPEHAR'S SQUARE DEAL MARKET

prej na 19807 CHEROKEE AVENUE
sedaj smo prevzeli od SLOV. ZADRUŽNE ZVEZE na
712 E. 200 St. — KE 1-7777

RUDY SPEHAR, lastnik

Dovajamo tudi na dom, kjerkoli v Clevelandu

Sprejemamo tudi poštna naročila in Vam točno in

pošteno odpošiljamo po pošti naročila.

Pivo in vino lahko vzamete ven, ali vam

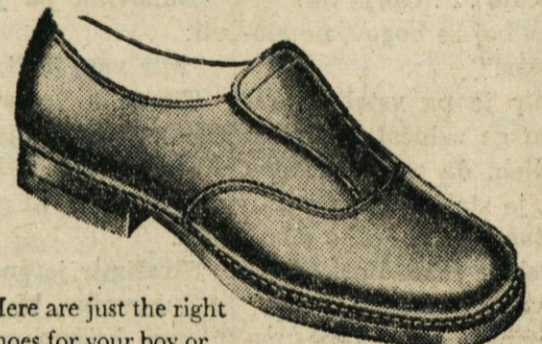
dostavimo

Imamo tudi kislo zelje in repo

"Ni plemenitega rodu!" je rekel. "Saj tudi jaz ne prihajam iz stare plemiške rodovine. Se-le v novjšem času smo postali plemeniti. Pred par sto leti so bili naši predniki še kmetje. Kar imamo, smo si pridobili s trudom in delom svojih rok,

prav kakor vi. Lep obraz par mlilih, modrih oči in sladka usta, — to mi je ljubše, kakor staro, od črvov razjedeno plemenitaško pismo. In denar — kaj to! Ga imam sam dosti!"

(Dalje prihodnjič.)

Here are just the right shoes for your boy or girl to look their best on Easter. Fine fit, style and long wear.

\$4.98
and up

the right pair for
easter

MANDEL'S SHOE STORE

6125 ST. CLAIR AVE.
(near American Home)

Holmes Ave. Market

15638 Holmes Avenue

Liberty 1-8139

Cleveland 10, Ohio
IMA

ZA VELIKO NOČ!

odlične DOMAČE MESENE KLOBASE, ŠUNKKE,
PLEČETA, ŽELODCE in PRVOKLASNO SVEŽE MESO!
ZATO: NAROCITE ŽE SEDAJ vse, kar boste
o VELIKO NOČI potrebovali!

RAZEN TEGA DOBITE PRI NAS
tudi vse, kar je potrebno za POTICE
in razne druge velikonočne
SPECIJALNOSTI!

Sprejemamo poštna naročila in razpošiljamo tudi izven mesta!

GRDINA POGREBNI ZAVOD

1053 East 62 St. . . . 17002 Lakeshore Blvd.

Pokličite podnevi ali ponoči

HEnderson 1-2088

KEnmore 1-6300

Moderno podjetje — Zmerne cene

SREDI PODATKOV — Mrs. Louise Clickner, glavna knjižničarka v Bureau of the Census v Suitland, Md., sredi knjig s podatki ljudskega štetja l. 1950 pregleduje zvezek s podatki prvega v Združenih državah izvedenega splošnega ljudskega štetja l. 1790.

VSAK IMA SVOJE VESELJE. — Mrs. Mary Rocco v Niles, Ohio, kaže svojemu 13 let staremu sinu Petru, kako se neguje — dihurja. Slika kaže, da sta oba zadovoljna z novim gostom v hišnem živalskem vrtu, v katerem so med drugim tudi aligator in — krastače.